

SOLIDARIDAD Y UNIDAD DE LOS TRABAJADORES

MADRID

Plaza de Matute, 10, 2º D. - 28.012 Metro:
Antón Martín - Tel./Fax: 91 420 03 11
sindicatosut@gmail.com

BARCELONA

Av. Meridiana, 174, tienda 2 - 08026
Metro: Clot - Tel.: 657 84 25 89
sindicatsutbcn@gmail.com

www.nodo50.org/sindicatosut

L'any 2012 en la participació del PIB la **part de la Patronal ja va superar a la part dedicada als salaris**, el 46'1% contra el 44'2%, 5,5 milions d'assalariats cobren menys del salari mínim.

Com hem arribat fins aquí?

El sindicalisme obrer, el cultiu del companyerisme, dins i fora de l'empresa, ha anat desapareixent per liquidació. El seu lloc l'ha ocupat el JO sobre tots, el carrerisme més desenfrenat, el xibateig col·laboracionista amb l'empresa. Tot això copiat dels APARELLS sindicals subvencionats per la burgesia, **els quals han deixat de ser sindicats per ser empreses capitalistes de serveis sindicals**, venent lligada de peus i mans la classe obrera.

¡Davant la desbandada general facilitada per la desorganització obrera, ben organitzada i conservada per aquests aparells sindicals subvencionats, la patronal no troba OPOSICIÓ CLASSISTA!

Com podem respondre a tot això?

Les reformes laborals són un reflex de la necessitat de rebaixar els costos de producció i, en el capitalisme, nosaltres i les nostres condicions de vida som un cost, res més. Però **les reformes són també un reflex del control real i domini total de la Patronal en els centres de treball.**

Cal respondre amb lluites a cada centre (amb la solidaritat activa de la resta de treballadors), trencant amb la submissió quotidiana, responent a tot abús i a tot acomiadament amb mesures d'acció directa i estenent aquestes lluites per fer-los pagar car als patrons individuals que apliquin a la pràctica el que ells ens imposen gairebé sense esforç com a dret seu a nivell general.

El resultat real d'aquestes lluites serà la unió cada vegada més extensa

sobre la base de la solidaritat i la companyerisme a ultrança.

Per què temen la desaparició dels convenis col·lectius les empreses de serveis sindicals?

Una part de la Patronal fa temps que clama per la "flexibilització" total de les condicions laborals amb l'objectiu de disposar d'una massa de treballadors totalment lligats de mans, amb el carnet a la boca i les mans al clatell, disposats a ser explotats al preu que ella disposi. Una altra part de la Patronal, menys engegada pel benefici a curt termini i amb més memòria històrica, s'oposa a l'eliminació dràstica d'aquestes garanties legals perquè tem el ressorgiment de la lluita reivindicativa obrera que això pot provocar. Entre les aigües d'aquestes dues corrents hi ha l'interès de les empreses de serveis sindicals, de totes aquelles organitzacions que vénen signant la reducció gradual de les nostres condicions, conveni rere conveni i reforma laboral rere reforma laboral. **L'únic que temen les empreses de serveis sindicals és que al carregar-se la famosa "negociació col·lectiva" la patronal es carregui de pas part de les seves PREBENDES I SUBVENCIONS**, sense esmentar la por que tenen a que això ajudi a provocar **la reorganització de la classe obrera fora del seu control i sobretot assumint les posicions i mètodes del sindicalisme de classe.**

La funció divisora dels convenis sectorials i d'empresa

Amb els 140 convenis diferents que hi ha a Catalunya, la Patronal i les empreses de serveis sindicals cultiven la nostra divisió en sectors estancs, asseguruen el nostre aïllament i desorganització com a classe. Amb aquests murs de contenció dificulten l'extensió de les lluites dividint la classe obrera per assegurar la nostra

impotència, l'asfixiant PAU SOCIAL (atès que la llei burgesa il·legalitza les vagues que busquin modificar un conveni en vigor). Així en la pràctica, per a la gran massa dels treballadors les famoses condicions dels convenis són paper mullat. Aquest sindicalisme subvencionat està esgotat, és inservible i nociu per a la classe obrera, la seva tàctica derrotista de pactar sector per sector permet a més que la Patronal pacti amb els sectors més forts (com ara el del metall) per matar la pressió de la "vaga" deixant tirats a la resta d'assalariats.

Necessitem l'organització classista de la classe obrera, independent de la Patronal i el seu Estat

El Sindicat de Classe no dona suport a ningú, ni a persones ni a partits ni a coalicions, a les eleccions. Tots són i es presenten com els millors administradors de la nostra explotació i, per tant, ajudants dels explotadors. El sindicat de classe desmitifica i desemmascara el carrerisme polític i sindical i la il·lusió parlamentària en els centres de treball i en els ambients obrers, mantenint les seves reivindicacions abans, durant, o després de les eleccions. No pot acceptar els diners procedents de la Patronal ni de l'Estat.

Els moviments reivindicatius i de lluita del sindicat de la classe obrera tenen com a eix l'acció directa dels moviments obrers i del sindicat, buscant la solidaritat activa de tota la nostra classe en els enfrontaments amb la patronal, rebutjant i oposant-nos a la intervenció de l'Estat, de les comissions paritàries, dels àrbitres i dels arbitratges com altres tants instruments en defensa dels interessos patronals. **L'acció directa és la manera de ser, de manifestar-se i de sobreviure del moviment sindical classista.** Amb l'objectiu de:

- ¡FORA LES DIVISIONS ARTIFICIALS ENTRE CATEGORIES, EMPRESES I SECTORS!**
- ¡FORA ELS MURS DE CONTENCIÓ DEL SINDICALISME SUBVENCIONAT I PACTISTA!**
- ¡PER L'ORGANITZACIÓ CLASSISTA INDEPENDENT DE LA CLASSE OBRERA!**

a) Cultivar i potenciar les relacions individuals i col·lectives, el suport mutu i el companyerisme entre els afiliats i entre tots els treballadors assalariats, en atur o en actiu, amb l'objectiu de mitigar i tendir a eliminar la competència entre els treballadors.

b) Cultivar les condicions que en un moment donat de la història permetin la lluita per l'abolició de l'esclavitud que representa el sistema del treball assalariat per a la classe obrera, juntament amb l'abolició del mateix treball assalariat.

c) El sindicat de la classe obrera és internacionalista per principi, denuncia i exclou tot tipus de racisme i de nacionalisme, donant suport a les lluites obreres classistes de totes les races i en tots els països, denunciant i oposant-se a la repressió de les mateixes.

Què ha propagar i organitzar el Sindicat de Classe?

En comptes de lamentar-nos per la caducitat dels convenis de misèria que ens imposen, hem d'organitzar la lluita que trenqui els límits divisoris entre categoria i categoria, entre empresa i empresa, entre sector i sector, entre actius i aturats, entre fixos i eventuais, etc. **¡Per la defensa intransigent del lloc de treball!** **¡Extensió de les lluites a tots els centres, empreses i sectors!** **¡Reducció de jornada a 30 hores setmanals, sense reducció salarial!** La reivindicació que podria mobilitzar els 5 milions d'eventuals i als més de 6 milions d'aturats. ¡Fora els contractes eventuais i interins, prohibició de les subcontractes! Tots a fixos a l'empresa principal! ¡Per la jubilació voluntària als 55 anys, amb el 100% del salari! **¡Lloc de treball amb salari mínim de 1500 € o subsidi indefinit de 1500 €!**

Assessoria jurídica gratuïta i solidària – Tots els dimarts de 19h a 21h al local del sindicat

Av. Meridiana 174 tenda 2 <M> Clot – 08026 Barcelona – sindicatsutbcn@gmail.com – 657 842 589

www.nodo50.org/sindicatosut